Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 25 juni 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2013/11/EU – Alternativ tvistlösning – Artikel 13.1 och 13.2 – Obligatorisk information – Tillgång till information”

I mål C-380/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Regionala överdomstolen i Düsseldorf, Tyskland) genom beslut av den 9 maj 2019, som inkom till domstolen den 15 maj 2019, i målet

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

mot

Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Safjan (referent) samt domarna C. Toader och N. Jääskinen,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV, genom T. Rader, Rechtsanwalt,

– Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG, genom M. Alter, Rechtsanwalt,

– Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av S. Faraci, avvocato dello Stato,

– Portugals regering, genom P. Barros da Costa, C. Farto, L. Inez Fernandes och T. Paixão, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

– Europeiska kommissionen, genom M. Wilderspin och C. Valero, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 2013, s. 63).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Bundesverband der Verbraucherzentalen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bunderverband eV (federala förbundet för konsumentcentra och konsumentföreningar, Tyskland) (nedan kallat Bundesverband) och Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (nedan kallad DAÄB). Målet rör DAÄB:s praxis när det gäller att förmedla information om alternativ tvistlösning till konsumenter.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Direktiv 2011/83/EU

3 I artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64), som har rubriken ”Informationskrav vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler”, föreskrivs följande:

”Innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande ska näringsidkaren klart och tydligt ge konsumenten information om följande:

…

t) Om tillämpligt, möjligheten att anlita ett förfarande för klagomål och prövning utanför domstol, vilket näringsidkaren omfattas av, och villkoren för detta.

…”

Direktiv 2013/11

4 I skälen 1, 2, 5, 7, 47 och 48 i direktiv 2013/11 anges följande:

”(1) Enligt artikel 169.1 och 169.2 a [FEUF] ska [Europeiska] unionen bidra till att en hög konsumentskyddsnivå uppnås genom åtgärder som beslutas i enlighet med artikel 114 [FEUF]. Enligt artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska en hög nivå i fråga om konsumentskydd tryggas i unionens politik.

(2) ... Den inre marknaden bör ge konsumenterna ett mervärde i form av högre kvalitet, större variation, rimliga priser och höga säkerhetsstandarder för varor och tjänster, vilket bör främja en hög konsumentskyddsnivå.

…

(5) Alternativ tvistlösning erbjuder en enkel, snabb och billig lösning utanför domstol av tvister mellan konsumenter och näringsidkare. Alternativ tvistlösning är dock ännu inte tillräckligt och konsekvent utvecklad i unionen.... Konsumenterna och näringsidkarna känner fortfarande inte till de alternativa tvistlösningsmekanismer som finns och endast en liten andel av medborgarna vet hur man inger ett klagomål till ett alternativt tvistlösningsorgan....

…

(7) För att konsumenter fullt ut ska kunna utnyttja den inre marknadens potential,... konsumenterna och näringsidkarna bör känna till att dessa förfaranden existerar....

…

(47) När en tvist uppstår måste konsumenterna snabbt kunna fastställa vilka alternativa tvistlösningsorgan som är behöriga att behandla deras klagomål och veta om den berörda näringsidkaren kommer att medverka i ett förfarande inför ett alternativt tvistlösningsorgan. Näringsidkare som åtar sig att använda sig av alternativa tvistlösningsorgan för att lösa tvister med konsumenter bör därför informera konsumenten om adressen till webbplatsen för de alternativa tvistlösningsorgan som de omfattas av. Denna information bör på ett tydligt, klart och lättillgängligt sätt göras tillgänglig på näringsidkarens webbplats, om en sådan finns, och i förekommande fall i de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal mellan näringsidkaren och konsumenten. Näringsidkare bör ha möjlighet att på sina webbplatser och i villkoren för relevanta avtal ta med eventuell ytterligare information om sina interna förfaranden för behandling av klagomål eller om andra sätt att direkt kontakta dem för lösning av tvister med konsumenter utan hänskjutande till ett alternativt tvistlösningsorgan. När en tvist inte kan lösas direkt, bör näringsidkaren på papper eller något annat varaktigt medium ge konsumenten information om relevanta alternativa tvistlösningsorgan och ange om han kommer att anlita dem.

(48) Skyldigheten för näringsidkare att underrätta konsumenter om de alternativa tvistlösningsorgan dessa näringsidkare omfattas av bör inte påverka tillämpningen av de bestämmelser om information till konsumenter om förfaranden för prövning utanför domstol som ingår i andra unionsrättsakter, vilka bör vara tillämpliga utöver den relevanta informationsskyldighet som föreskrivs i detta direktiv.”

5 Artikel 1 i direktivet, med rubriken ”Syfte”, har följande lydelse:

”Syftet med detta direktiv är att uppnå en hög konsumentskyddsnivå och att därigenom bidra till en välfungerande inre marknad genom att säkerställa att konsumenter på frivillig grund kan lämna in klagomål mot näringsidkare till organ som erbjuder oberoende, opartiska, öppna, effektiva, snabba och rättvisa alternativa tvistlösningsförfaranden....”

6 I artikel 3.3 i direktivet, med rubriken ”Förhållande till andra unionsrättsakter”, föreskrivs följande:

”Artikel 13 i det här direktivet ska inte påverka tillämpningen av de bestämmelser om information till konsumenter om förfaranden för prövning utanför domstol som ingår i andra unionsrättsakter, vilka ska tillämpas utöver bestämmelserna i den artikeln.”

7 I artikel 13 i samma direktiv, med rubriken ”Näringsidkares information till konsumenter”, föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att näringsidkare som är etablerade på deras territorium underrättar konsumenterna om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som dessa näringsidkare omfattas av, när dessa näringsidkare åtar sig att eller är skyldiga att använda dessa organ för att lösa tvister med konsumenter. Informationen ska omfatta det berörda alternativa tvistlösningsorganets eller de berörda alternativa tvistlösningsorganens webbadress.

2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas på ett tydligt, begripligt och lättillgängligt sätt på näringsidkarens webbplats, om en sådan finns, och i förekommande fall i de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal mellan näringsidkaren och en konsument.

3. Medlemsstaterna ska se till att näringsidkaren, i sådana fall där en tvist mellan en konsument och en näringsidkare som är etablerad på deras territorium inte kunde lösas efter det att ett klagomål lämnades direkt till näringsidkaren av konsumenten, ger konsumenten den information som avses i punkt 1 samt meddelar om han kommer att anlita de relevanta alternativa tvistlösningsorganen för att lösa tvisten. Denna information ska tillhandahållas på papper eller något annat varaktigt medium.”

Tysk lagstiftning

8 I 36 § Gesetz über die alternative Streitbeilegung in Verbrauchersachen (Verbraucherstreitbeilegungsgesetz – VSBG) (lagen om alternativa tvistlösningsmetoder vid konsumenttvister) av den 19 februari 2016 (BGBl. 2016 I, s. 254, nedan kallad VSBG), med rubriken ”Allmän informationsskyldighet”, föreskrivs följande:

”1. En näringsidkare som driver en webbplats eller använder allmänna villkor ska tillhandahålla konsumenterna lättillgänglig, tydlig och begriplig information som gör det möjligt för dem att få kännedom om

1) i vilken utsträckning näringsidkaren åtar sig eller är skyldig att delta i ett tvistlösningsförfarande vid ett medlingsorgan för konsumenttvister och

2) det behöriga medlingsorganet för konsumenttvister om näringsidkaren har åtagit sig att delta i ett tvistlösningsförfarande vid ett sådant organ eller om näringsidkaren enligt lag är skyldig att delta i ett sådant förfarande; näringsidkaren ska i detta avseende ange nämnda organs adress och webbplats och avge en förklaring om att näringsidkaren kommer att delta i ett förfarande vid detta organ.

2. Informationen i punkt 1 ska

1) vara tillgängliga på näringsidkarens webbplats om denne har en sådan,

2) lämnas tillsammans med näringsidkarens allmänna villkor, om denne använder sådana villkor.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

9 DAÄB är en kooperativ bank som driver webbplatsen www.apobank.de. Inget avtal kan ingås genom den webbplatsen.

10 I de lagstadgade uppgifterna på webbplatsen anges att DAÄB åtar sig eller är skyldig att delta i ett tvistlösningsförfarande vid ett medlingsorgan för konsumenttvister. Det är dessutom möjligt att från denna webbplats, i PDF-format (*Portable Document Format*), ladda ned de allmänna villkoren för de avtal som DAÄB ingår med konsumenterna (nedan kallade de aktuella allmänna villkoren). Dessa allmänna villkor innehåller inte någon information om att DAÄB omfattas av ett sådant tvistlösningsförfarande.

11 När DAÄB med en konsument ingår ett avtal som omfattas av de aktuella allmänna villkoren erhåller denna konsument, utöver det dokument som innehåller de nämnda allmänna villkoren, även de av DAÄB fastställda prisvillkoren, på baksidan av vilka DAÄB informerar konsumenten om att den åtar sig att delta i ett tvistlösningsförfarande (nedan kallade de aktuella prisvillkoren).

12 Bundesverband anser att informationen om att DAÄB åtar sig att anlita medlingsorgan vid konsumenttvister borde finnas med i de aktuella allmänna villkoren och att DAÄB:s affärsmetoder som beskrivs i punkterna 10 och 11 ovan följaktligen strider mot 36 § punkt 2 VSBG.

13 Mot bakgrund av dessa omständigheter väckte Bundesverband talan vid Landgericht Düsseldorf (Regionala domstolen i Düsseldorf, Tyskland) och yrkade att DAÄB vid löpande vite skulle föreläggas att upphöra med att i de aktuella allmänna villkoren inte ange att den åtar sig eller är skyldig att delta i ett tvistlösningsförfarande vid ett medlingsorgan för konsumenttvister.

14 Landgericht Düsseldorf (Regionala domstolen i Düsseldorf) ogillade talan med motiveringen att 36 § punkt 2 VSBG innebär att näringsidkaren är skyldig att till konsumenten lämna den information som avses i 36 § punkt 1 VSBG tillsammans med de allmänna villkoren endast när näringsidkaren använder sådana villkor. Enbart den omständigheten att de allmänna villkoren i ett avtal offentliggörs på en webbplats innebär emellertid inte att de används, eftersom det för användning krävs att en av avtalsparterna överlämnar nämnda villkor till den andra avtalsparten när avtalet ingås.

15 Den omständigheten att ett separat informationsdokument, såsom de aktuella prisvillkoren, överlämnas till konsumenten vid ingåendet av ett avtal, tillsammans med de allmänna villkoren, uppfyller dessutom kraven i 36 § punkt 2 led 2 VSBG. De allmänna villkoren i ett avtal kan nämligen omfatta flera olika dokument och klausuler.

16 Bundesverband överklagade Landgericht Düsseldorfs (Regionala domstolen i Düsseldorf) dom till den hänskjutande domstolen, Oberlandesgericht Düsseldorf (Regionala överdomstolen i Düsseldorf, Tyskland).

17 Den hänskjutande domstolen har erinrat om att även om den information som avses i 36 § punkt 1 VSBG enligt lydelsen i 36 § punkt 2 VSBG ska lämnas till konsumenten ”tillsammans med” de allmänna villkor som näringsidkaren använder, föreskrivs det i artikel 13.2 i direktiv 2013/11 att denna information ”i förekommande fall” ska anges ”i” de allmänna villkoren.

18 Den hänskjutande domstolen vill i detta avseende få klarhet i hur uttrycket ”i förekommande fall” i artikel 13.2 ska tolkas och närmare bestämt huruvida den informationsskyldighet som åligger näringsidkaren enligt denna bestämmelse är beroende av att näringsidkaren underrättar konsumenten om sina allmänna villkor när ett avtal ingås eller om denna skyldighet åligger näringsidkaren redan på grund av att nämnda allmänna villkor som har utformats av näringsidkaren hålls tillgängliga för nedladdning på dennes webbplats.

19 Den hänskjutande domstolen vill dessutom få klarhet i huruvida den information som avses i nämnda bestämmelse ska finnas med i de allmänna villkor som näringsidkaren har fastställt eller om den kan anges i ett separat dokument, såsom de aktuella prisvillkoren.

20 Den hänskjutande domstolen har i detta avseende påpekat att konsumenterna i allmänhet strävar efter att bevara de allmänna villkoren i ett avtal för att däri kunna hitta den information som avses i 36 § punkt 1 VSBG. Prisvillkoren ändras däremot i allmänhet under avtalsförhållandet och ger således inte konsumenterna samma garanti att få tillgång till denna information.

21 Oberlandesgericht Düsseldorf (Regionala överdomstolen i Düsseldorf) ansåg att utgången i det nationella målet beror på tolkningen av bestämmelserna i direktiv 2013/11 och beslutade därför att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Uppkommer skyldigheten enligt artikel 13.2 i direktiv [2013/11] att tillhandahålla den information som avses i artikel 13.1 i [det direktivet] i de allmänna villkoren så snart näringsidkaren håller de allmänna villkoren tillgängliga för nedladdning på sin webbplats, där inga avtal ingås?

2) Om [den första frågan] ska besvaras jakande: Uppfyller en näringsidkare sin skyldighet att tillhandahålla informationen i de allmänna villkoren även om den information som krävs inte finns i den fil som finns tillgänglig för nedladdning, men förmedlas på en annan plats på företagets webbplats?

3) Uppfyller en näringsidkare sin skyldighet att tillhandahålla denna information i de allmänna villkoren om denne, utöver ett dokument som innehåller de nämnda allmänna villkoren, i ett separat dokument även överlämnar de prisvillkor som näringsidkaren har fastställt och som innehåller den information som avses i artikel 13.1 i direktiv [2013/11]?”

Prövning av tolkningsfrågorna

22 Den hänskjutande domstolen har ställt sina frågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 13.1 och 13.2 i direktiv 2013/11 ska tolkas så, att en näringsidkare som på sin webbplats gör de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal tillgängliga, men som inte ingår avtal med konsumenter genom denna webbplats, är skyldig att i dessa allmänna villkor ange den information om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av, när denna näringsidkare åtar sig att eller är skyldig att använda dessa organ för att lösa tvister med konsumenter, eller om det i detta avseende räcker att nämnda näringsidkare antingen tillhandahåller denna information i andra dokument som finns tillgängliga på den webbplatsen eller under andra flikar på nämnda webbplats eller, i ett dokument som är skilt från de allmänna villkoren, tillhandahåller konsumenten nämnda information när ett avtal som omfattas av dessa villkor ingås.

23 Enligt artikel 13.2 i direktivet ska den information om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av, vilken avses i artikel 13.1 i samma direktiv, tillhandahållas på ett ”tydligt, begripligt och lättillgängligt sätt på näringsidkarens webbplats, om en sådan finns, och i förekommande fall i de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal mellan näringsidkaren och en konsument”.

24 Ordalydelsen i denna bestämmelse är otvetydig och föreskriver att den information som avses i föregående punkt ska anges ”i” de allmänna villkoren, när dessa finns på näringsidkarens webbplats, och inte i andra dokument som finns tillgängliga på denna webbplats eller under andra flikar. Denna otvetydighet bekräftas av de olika språkversionerna av nämnda bestämmelse, bland annat av den spanska (*en las condiciones generales*), den tjeckiska (*ve všeobecných obchodních podmínkách*), den tyska *(in den allgemeinen Geschäftsbedingungen*), den engelska (*in the general terms and conditions*), den italienska (*nelle condizioni generali*), den nederländska (*in de algemene voorwaarden*), den polska (*w ogólnych warunkach umów*), den portugisiska (*nos termos e nas condições gerais*), den finska (*yleisissä ehdoissa*) och den svenska (*i de allmänna villkoren*) versionen av den bestämmelsen.

25 Det följer emellertid av fast rättspraxis att vid tolkningen av unionsbestämmelser ska inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelserna ingår i (dom av den 8 maj 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, punkt 29 och där angiven rättspraxis).

26 När det gäller målet med direktiv 2013/11 framgår det av artikel 1 i direktivet, jämförd med skälen 1 och 2 i direktivet, att direktivet syftar till att säkerställa ett konsumentskydd på hög nivå genom att se till att konsumenterna frivilligt kan lämna in klagomål mot näringsidkare till organ som tillämpar alternativa tvistlösningsförfaranden.

27 Konsumenterna måste för att kunna använda sig av en sådan möjlighet vara informerade om de alternativa tvistlösningsmekanismer som finns, såsom anges i skälen 5 och 7 i direktiv 2013/11. Det preciseras i detta hänseende i skäl 47 i direktivet att när en tvist uppstår måste konsumenterna snabbt kunna fastställa vilka alternativa tvistlösningsorgan som är behöriga att behandla deras klagomål och veta om den berörda näringsidkaren kommer att medverka i ett förfarande inför ett sådant organ.

28 När det gäller frågan huruvida informationen om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av ska anges i de allmänna villkoren som finns tillgängliga på näringsidkarens webbplats, även i de fall då denna webbplats inte används till att ingå avtal med konsumenter, ska det noteras att artikel 13.2 i direktiv 2013/11 visserligen avser de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal mellan en näringsidkare och en konsument. Denna bestämmelse begränsar emellertid inte den informationsskyldighet som föreskrivs i bestämmelsen till fall där näringsidkaren ingår avtal med konsumenter via sin webbplats.

29 Enligt samma bestämmelse ska nämligen informationen om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av finnas på näringsidkarens webbplats, ”om en sådan finns, och i förekommande fall i de allmänna villkoren”. Uttrycket ”och i förekommande fall” anger att informationen inte bara ska finnas på webbplatsen utan att den även ska ingå i de allmänna villkoren när de finns tillgängliga på webbplatsen.

30 Härav följer att den informationsskyldighet som föreskrivs i artikel 13.2 i direktiv 2013/11 inte är uppfylld om en näringsidkare som tillhandahåller de allmänna villkoren på sin webbplats underlåter att inkludera informationen i nämnda villkor, men tillhandahåller den på en annan plats på webbplatsen.

31 Såsom framgår av artikel 3.3 i direktiv 2013/11, jämförd med skäl 48 i samma direktiv, ska direktivet dessutom inte påverka tillämpningen av de bestämmelser om information till konsumenter om förfaranden för prövning utanför domstol som ingår i andra unionsrättsakter, vilka ska tillämpas parallellt med den informationsskyldighet som föreskrivs i direktivet.

32 Det framgår av artikel 6.1 t i direktiv 2011/83 att konsumenten ska informeras om möjligheten att anlita ett förfarande för klagomål och prövning utanför domstol, vilket näringsidkaren omfattas av, och villkoren för detta ”innan” konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande.

33 Domstolen har i detta avseende redan fastställt att artikel 6.1 i direktiv 2011/83 ska säkerställa att konsumenten innan ett avtal ingås mottar såväl information om avtalsvillkoren och följderna av att avtalet ingås så att konsumenten på grundval av denna information kan besluta huruvida vederbörande vill ingå ett bindande avtal med en näringsidkare, som den information som är nödvändig för att avtalet ska kunna fullgöras på ett riktigt sätt och framför allt för att konsumenten ska kunna göra gällande sina rättigheter (se dom av den 10 juli 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

34 För att konsumenten ska kunna använda denna information i detta syfte måste vederbörande få informationen i god tid innan ett avtal ingås och inte enbart i samband med att avtalet ingås, eftersom den information som lämnas innan avtalet ingås är av grundläggande betydelse för konsumenten (se, analogt, dom av den 18 december 2014, CA Consumer Finance, C-449/13, EU:C:2014:2464, punkt 46, och dom av den 23 januari 2019, Walbusch Walter Busch, C-430/17, EU:C:2019:47, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

35 Mot bakgrund av såväl artikel 13.2 i direktiv 2013/11 som artikel 6.1 t i direktiv 2011/83 räcker det således inte att konsumenten erhåller informationen om alternativ tvistlösning som avses i dessa bestämmelser först när avtalet ingås med näringsidkaren, oavsett om det sker inom ramen för de allmänna villkoren i avtalet eller i ett dokument som är skilt från de allmänna villkoren.

36 Mot denna bakgrund ska frågorna besvaras enligt följande. Artikel 13.1 och 13.2 i direktiv 2013/11 ska tolkas så, att en näringsidkare som på sin webbplats gör de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal tillgängliga, men som inte ingår avtal med konsumenter genom denna webbplats, är skyldig att i dessa allmänna villkor ange informationen om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av, när denne åtar sig att eller är skyldig att använda dessa organ för att lösa tvister med konsumenter. I detta avseende räcker det inte att nämnda näringsidkare antingen tillhandahåller denna information i andra dokument som finns tillgängliga på den webbplatsen eller under andra flikar på nämnda webbplats eller, i ett dokument som är skilt från de allmänna villkoren, tillhandahåller konsumenten nämnda information när ett avtal som omfattas av dessa villkor ingås.

Rättegångskostnader

37 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

Artikel 13.1 och 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) ska tolkas så, att en näringsidkare som på sin webbplats gör de allmänna villkoren för köpe- eller tjänsteavtal tillgängliga, men som inte ingår avtal med konsumenter genom denna webbplats, är skyldig att i dessa allmänna villkor ange informationen om det alternativa tvistlösningsorgan eller de alternativa tvistlösningsorgan som denna näringsidkare omfattas av, när denne åtar sig eller är skyldig att använda dessa organ för att lösa tvister med konsumenter. I detta avseende räcker det inte att nämnda näringsidkare antingen tillhandahåller denna information i andra dokument som finns tillgängliga på den webbplatsen eller under andra flikar på nämnda webbplats eller, i ett dokument som är skilt från de allmänna villkoren, tillhandahåller konsumenten nämnda information när ett avtal som omfattas av dessa villkor ingås.

Underskrifter